

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

5. Clericis laicos &c. De Tallagio ab Ecclesiasticis Personis Papæ licentia
non obtentâ non concedendo: anno 1296.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

Deo possumus libenti animo exaudimus, illas præcipue, quæ cultus divini numinis augmentum respicere dignoscuntur. Sanè habet tua infinuatio facta nobis, quod ob magnæ devotio- nis affectum, quem ob B. Mariam Magdalenam geris in Ecclesiæ S. Maximini Ordinis Fratrum Prædicatorum Aquensis Diocesis, tunc ad Mo- nasterium S. Victoris Massiliensis Ordinis S. Benedicti immediatè spectante, in qua est Cor- pus Sanctæ dictæ reconditum, cultum divini no- minis adaugeri desideras, & in honorificum ejusdem Sanctæ præconium per celebre minis- terium solennius deserviri. Propterea devotius supplicasti, quod Ecclesiam ipsam cum domi- bus, & officinis, ac vacuis aliis sibi conjunctis, nec non Thesauro, reliquiis & ornamentis Ec- clesiasticis, & oblationibus eidem Ecclesiæ pro- venturis pro executione tam laudandi propo- siti, per quod hujusmodi tuum desiderium effi- caciùs, & liberius adimplere valeas, ad hoc deputare ministerium de Apostolicæ potestatis præsidio dignaremur.

Nos igitur attendentes, quod tu eximiam devo- tionem à te habitam ad præfatam sanctam ex eo præcipue per operis evidentiam ostendit se dignosceris, quod olim dum incertus existeret locus, ubi sepultum fuerat corpus ipsum, ad illud inquirendum, & inveniendum efficax studium impendisti, & tandem eodem invento ipsum in dicta Ecclesiâ fecisti cum debita devo- tione, ac reverentia conveniente ad hoc cleri, ac populi partium illarum copiosa multitudine tumulari. Ac intendentes in hac parte favorabi- liter votis tuis annuere, præcipue cum de præ- dictis multa fide viderimus oculatâ, præfatam Ecclesiam cum domibus, Officinis, & vacuis aliis sibi conjunctis, nec non thesauro, reliquiis, ornamentis Ecclesiasticis, ac omnibus oblationi- bus eidem Ecclesiæ perventuris, sic ad præfa- tum ministerium specialiter deputamus, ut li- centiam habeas Prioratum inibi de Ordine Præ- dicatorum sub ipsius ordinis approbata obser- vantia regulari, illo Fratrum numero, qui tibi expedire videbitur ordinandi. Nos enim ip- sam Ecclesiam cum prædictis pertinentiis suis, & Prioratum ut permittitur inibi ordinandum, in jus, ac proprietatem B. Petri, & Apostolicæ sedis recipimus, ipsos ab omni potestate, juris- dictione, & Dominio dicti monasterii, & Ab- batis, & Conventus ejusdem, & quorumlibet Ordinariorum perpetuò ex certâ scientia duci- mus eximendos. Amplius tibi præsentium au- thoritate concessâ, quod Prior, qui prærit in prioratu prædicto pro tempore, ad tuæ requisitionis, & informationis instantiam, correctio- nem, & reformationem in loco ipso facere te- neatur. Non obstantibus quibuscumque privi- legiis ab Apostolicâ sede sub quacumque forma verborum Ordini Prædicatorum præfato concessis, quæ huic nostræ deputationi, receptioni, exemptioni, & concessioni fortassis obstitent, etiam si oporteret de illis expressam, vel de verbo ad verbum præsentibus fieri mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pagi- nam nostræ deputationis, receptionis, exemp- tionis, & concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Apostolorum Petri & Pauli ejus se no- verit incursum.

Datum Laterani 8. Idus April. Pontificatus nostri anno primo.

De Tallagio ab Ecclesiasticis Personis Papæ licen- tia non obtentâ non concedendo: anno 1296.

BONIFACIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei me- moriam.

Clericis laicos infestos oppidò tradit anti- quitas: Quod & præsentium experimenta temporum manifestè declarant; dum suis finibus non contenti nituntur in vetitum, ac ad illicita fræna relaxant.

Nec prudenter attendentes, quàm sit eis, in Clericos, Ecclesiasticæ personæ, & bona, interdita potestas Ecclesiarum Prælati Ecclesiis Ecclesiasticisque personis, regularibus & secu- laribus imponunt onera gravia ipsosque talliant, & eis collectas imponunt ab ipsis suorum pro- ventuum vel bonorum dimidiam decimam, seu vicefimam vel quamvis aliam portionem aut quartam exigunt & extorquent; eosque mol- liuntur multarie subicere servituti suæque sub- mittere ditioni.

Et (quod dolenter referimus) non nulli Ec- clesiarum Prælati, Ecclesiasticæ personæ, trepidantes ubi trepidandum non est, transfor- miam pacem quærentes, plus timentes majesta- tem temporalem offendere quàm æternam, tali- um abusibus, non tam temerariè quàm impro- vidè acquiescunt, sedis Apostolicæ auctoritate seu licentiâ non obtenta.

Nos igitur, talibus iniquis actibus obviare volentes, de fratrum nostrorum consilio Apo- stolica auctoritate statuimus.

Quod quicumque Prælati Ecclesiasticæque personæ religiose vel seculares quorumcumque Ordinum, conditionis, seu status, collectas, vel talias, decimam, vicefimam, seu centesi- mam suorum & Ecclesiarum proventuum vel bonorum, laicis solverint vel promiserint, vel se soluturos consenserint: Aut quamvis aliam quantitatem, portionem, aut quotam ipsorum proventuum vel bonorum, æstimationis vel valoris ipsorum, sub adjutorii mutui subventio- nis, subsidii, vel doni nomine, seu quovis alio titulo, modo vel quæsito colore, absque auctoritate sedis ejusdem.

Nec non Imperatores Reges, seu Principes, Duces, Comites vel Barones, Potestates, Cap- itanei vel Officiales, vel Rectores quocumque nomine censeantur, civitatum, castrorum, seu quorumcumque locorum, constitutorum ubilibet.

Et quisvis alii, cujuscumque præminentie, conditionis, & status, qui talia imposuerint, exegerint vel receperint; aut apud ædes sacras deposita Ecclesiarum vel Ecclesiasticarum perso- narum, ubilibet arrestaverint, saisiverint seu occu- pare præsumperint; vel arrestari, saisiri, aut occu- pari mandaverint; aut occupata, saisita, seu arrestata receperint.

Nec non omnes, qui scienter dederint in præ- dictis auxilium, consilium, vel favorem publicè vel occulte.

Eo ipso sententiâ excommunicationis incurrant. Universitates quoque, quæ in his culpabiles fuerint, Ecclesiastico supponimus interdicto.

Prælati & personis Ecclesiasticis supra dictis, in virtute obedientie, & sub depositionis pœna, districte mandantes, ut talibus, absque expressâ licentiâ dictæ Sedis, nullatenus acquiescant: Quodque, prætextu cujuscumque obligationis, promissionis, & confessionis, factarum hæte- nus, vel faciendarum in antea priusquam hujus- modi constitutio, prohibitio, seu præceptum, ad notitiam ipsorum pervenerit, nihil solvant; nec supra dicti seculares quoquo modo recipiant.

ANNO
1297.

Et si solverint, vel prædicti receperint in excommunicationis sententiam incidant ipso facto.

A supra dictis autem excommunicationum & interdicti sententis nullus absolvi valeat, præterquam in mortis articulo, absque sedis Apostolicæ auctoritate & licentia speciali, cum nostra intentionis existat, tam horrendum secularium potestatum abusum nullatenus sub dissimulatione transire.

Non obstantibus quibuscumque privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, formis, seu modis, aut verborum conceptione, concessis Imperatoribus, Regibus, & aliis supra dictis, quæ contra præmissa, in nullo volumus alicui, vel aliquibus suffragari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, prohibitionis, seu præcepti infringere, seu ausu temerario contra ire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sexto Kal. Martii, Pontificatus nostræ anno secundo.

De Matrimonii in ordine ad pacem contrahendis, & detentione Regni Scotiæ Anno 1297.

BONIFACIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, carissimo in Christo filio Edwardo, Regi Angliæ illustri, salutem & Apostolicam benedictionem.

Regalis excellentiæ litteras nuper nobis per certos nuncios præsentatas gratanter & affectuose recepimus intuitu destinantis: & earum serie, multa nimirum devotione conspicua, & multiplici affectione præclara, diligentius intellecta, concepimus uberem infra pectoris arcana lætitiâ, exultantes in Domino vehementer, quia te ut pote filium benedictionis & gratiæ semper invenimus ad beneplacita nostra paratum, & promptum ad omnia quæ consonent votis nostris.

Quamobrem personam Regiam sincera caritate dileximus, & diligere non cessamus, ad tui honoris & exaltationis incrementa felicia, plenius favoribus, & vigilantibus studiis intendentes.

Porro, fili carissime, litterarum ipsarum, inter cætera, tenor aperuit, quod postquam tuæ magnitudinis nuncii, ad nos hætenus destinati super negotio, quod inter te, & carissimam in Christo filium nostrum, Philippum Regem Francorum illustrem, verti conspicerent, ad sedem Apostolicam accesserint, pro eo quod ipsorum aliqui, morte præventi, aliqui vero in itinere gravi fuerunt ægritudine præpediti, nullus eorum ad Regiam celsitudinem remeavit, licet venerabilis Frater noster Vintonien. Episcopus qui de ipsorum numero fuerat nuntiorum, ad te, juxta Civitatem Dunelmensem, tunc temporis constiturum post Festum beati Martini proximo præteritum, reversus extiterit, nullas tibi ex parte nostra litteras deferendo, per quas in prædicto posses negotio, prout necessitatis exigebat articulus, informari, nec alias in negotio ipso instructus existeres, unde innotescere tibi posset, qualiter à te in præfato foret negotio procedendum.

Quare suppliciter postulabas, ut quod in eodem vellemus ordinare negotio, quodque in ipso jam duximus ordinandum, & qualiter etiam deberes te gerere, ac procedere in eodem magnitudini Regiæ aperire laus dignaremur, cum paratus existas in his & aliis nostra parere beneplacito voluntatis.

Sanè latere te nolumus, quod nos Patris more benevoli, quem non prætereunt incom-

moda Filiorum, graviter & moleste ferentes discordiam, pridem inter te ac eundem Regem, procurante pacis amulo suscitaram, & recogitantes attentius, quod ex guerrarum discrimine, prout Magistra rerum experientia manifestat, non solum bonorum damna multimoda, sed etiam animarum, & corporum pericula gravia generantur, præactum negotium, quantumlibet laboriosum, & arduum, variisque difficultatibus circumplexum, pro tuo, & ejusdem Regis, cunctorumque fidelium statu pacifico & tranquillo, ac etiam pro instanti necessitate multiplici Terræ sanctæ, quam prout non sine mentis plurima turbatione referimus, Agarenorum nephanda præsumptio in totius Christianitatis opprobrium detinet occupatam benigne duximus assumendum, in eo etiam, ultra posse, in tui favoris auxilium sicut jam dictis Nunciis, oraculo vivæ vocis expressimus procedentes.

Sed revera, nostris sensibus non indignæ admirationis causa suboritur, si per alicujus nuntiorum ipsorum superstitis solertium curiosam ad Regiæ Serenitatis notitiam hujusmodi processum nostræ certitudo plenaria non pervenit.

Nos autem firma fiducia ducimur, spesque nobis indubia pollicetur quod, si super præmissis tuum ore tenus possemus habere colloquium, quod vehementius affectamus, quodque libentissime duceremus in actum, senectuti aut debili nostri corporis statui, seu laboribus non parcendo, præmissa discordia penitus sedaretur, ac pacis & concordie stabilis vota fœdera sequerentur.

Verum, gerentes cordi negotium supra dictum, & ad desideratam & celerem expeditionem ipsius, votis ferventibus anhelantes, venerabilem Fratrem nostrum R. Vicentini Episcopum sumpta de ipsius experta prudentia, & fidelitate probata fiducia pleniori, ad præfati Regis præsentiam pro hujusmodi negotio destinatus, qui juxta mandati nostri tenorem à nobis ore tenus sibi facti, per se, si ei commoditas facultatis affuerit, vel per alium super præmissis, quorum plenam notitiam obtinet, magnitudinem tuam plenius informabit.

Hortamur autem prudentiam Regiam tibi que ab intimis suademus, ut te à linguis maliloquis, & dolosis astutiis aliquorum, qui ex guerrarum turbinibus lucra quærunt, & emolumenta venantur, seduci, vel perverti, seu decipi, non permittas.

Nec ad illa induci vel attrahi, quæ tuis laudibus derogant tuamque nequaquam respiciunt commodum & honorem.

Quia verò in hujusmodi nostro processu, super jam dicto negotio habito de nonnullis matrimoniis contrahendis ordinare curavimus, ut ipsius negotii expeditio, favente Domino, proventura robur potioris suscipiat firmitatis omnino volumus quod hujusmodi matrimonia, sublati dilationis obstaculo, contrahantur, per quæ, prout firma spe ducimur, & indubitabili credulitate tenemus, universa, quæ inter te ac eundem Regem proxima tibi consanguinitate conjunctam, dissensionis malitia deformasse conspiciuntur, concordie Unitas, perpetuis valitura temporibus reformabit.

Cæterum super facti Regni Scotiæ aliis tibi nos scripsisse recolimus, inter cætera expressius intimando qualiter nostræ sollicitudinis studium procurabat & adhuc procurare non desinit, ut quod minus iuste minusque licite detinere dignosceris, iuste ac rationabiliter, non sine tuæ salutis & famæ incremento multiplici possideres.

Nam qualiter in die iudicii respondebis, aut quam excusationis causam præterdere poteris, coram tremendo iudice qui scrutator est cordium, quique retribuit singulis, juxta suorum operum qualitatem.

ANNO
1297.VI.
Ex Arch.
Angl. Rimer
Tom. 2. pag.
303.

Et